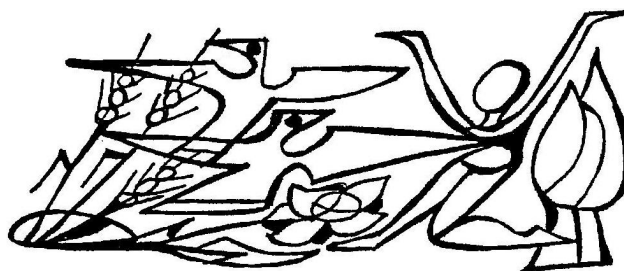

**VIERING VAN DE
DRIE EN TWINTIGSTE ZONDAG D.H.J.**

‘Ja werkelijk, stromen water
zullen ontspringen in de steppe,
rivieren in de woestijn.
De dorre vlakte wordt een meer,
het dorstige land een waterbron.’
(Jesaja 35)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Aan wat op aarde leeft; 2c.
H. Oosterhuis/Jan Vermulst*

WELKOM.

*'Ja werkelijk, stromen water
zullen ontspringen in de steppe,
rivieren in de woestijn.
De dorre vlakte wordt een meer,
het dorstige land een waterbron.'*

*Poëtische taal van een visionair
die verder ziet dan hij kijken kan
meer hoort dan hem ter ore komt
verder reikt dan te halen valt.*

*En hoe vreemd, levensvreemd
zo 'n vergezicht ook klinkt, -
waar een dergelijk visioen verbleekt
verwildert het volk
wordt de aarde Platland
raakt God en Goed verduisterd.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam.* +

Lied.

Aan wat op aarde leeft; 1c.

SCHULD BEKENNEN.

V.: Was wat ik zei
zo verlossend als de morgen
zo helder als de dag kan zijn ?

Was wat ik deed
zo krachtig als een mens
zo zorgzaam als een moeder kan zijn ?

Was wat ik dacht
zo zuiver en verfrissend
zo verkwikkend als water kan zijn ?

Was mijn bidden
zo speels en oprecht
zo vol vertrouwen als een kind kan zijn ?

Was mijn leven
zo open en eerlijk,
zo van harte als liefde kan zijn ?

Wanneer het zo niet was . . .

A.: **VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: **Gij hart Gij bron van leven,
ontferm U over ons.** *t.: P. Verhoeven*
Gij adem ziel in mensen *m.: W. Vogel*
ontferm U over ons.

*Kom tot rust, -
dan doe je nog 'ns iets.*

A.: **Gij hart Gij bron van leven,
ontferm U over ons.**
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Vouw je handen, -
dan ben je goed bezig.*

A.: **Gij hart Gij bron van leven,
ontferm U over ons.**
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

*Zoek de stilte
dan hoor je nog 'ns wat.*

A.: **Gij hart Gij bron van leven,
ontferm U over ons.**
Gij adem ziel in mensen
ontferm U over ons.

GEBED.

Dat het licht blijft branden
de hemel in zicht
de horizon open -

dat we verder zien
dan onze ogen kijken,
verder reiken
dan we halen kunnen,
meer beleven
dan te berekenen valt -

dat we U God en Goed,
hoe ook genoemd geheten,
met en in ons weten
aarde en tijd te boven.

Amen.

Lied.

*Voorbij; c 1-4
Adema van Scheltema/W. Vogel*

EERSTE LEZING.

Jesaja 35,4-7a

Spreek tot allen die de moed verloren hebben: 'Schep
moed en vrees niet: Alles komt terecht; God en Goed
zal het kwaad uitbannen en uitkomst brengen.

Dan gaan blinden de ogen, doven de oren open. De lamme zal springen als een hert en jubelen de tong van de stomme. Ja werkelijk, stromen water zullen ontspringen in de steppe, rivieren in de woestijn. De dorre vlakte wordt een meer, het dorstige land een waterbron.'

Lied.

Voorbij; c 9-10

HET EVANGELIE.

Marcus 7,31-37

Jezus vertrok uit de streek van Tyrus en begaf zich over Sidon naar het meer van Galilea, midden in de streek van Dekápolis. Er werd een doofstomme bij hem gebracht en ze smeekten hem deze de handen op te leggen. Jezus nam hem terzijde, buiten de kring van het volk, stak hem de vingers inde oren en raakte zijn tong met speeksel aan. Hij sloeg zijn ogen ten hemel, zuchtte en zei 'Effeta;, hetgeen betekent 'Ga open'. En zijn oren gingen open en de band om zijn tong raakte los zodat hij normaal sprak. Hij verbood het iemand te zeggen. Maar met hoe meer nadruk hij dit deed, des te luider verkondigden zij het. Buiten zichzelf van verbazing riepen zij uit: 'Hij heeft alles welgedaan, doven laat hij horen en stommen spreken.'

Lied.

Voorbij; c 11-12

MEDITATIE.

*Dan gaan blinden de ogen,
doven de oren open.
De lamme zal springen als een hert
en jubelen de tong van de stomme.
(Jesaja 35)*

Van zondag 17 tot dinsdag 19 september houden 'vernieuwingsbewegingen' binnen de kerk in Emmaus aan de Udenhoutseweg hier in Helvoirt een studiebijeenkomst over het onderwerp *God ontmoeten in een gebroken wereld*. Een gebroken wereld . . . je hoort 't de laatste tijd vaker zeggen: er is iets kapot, afgebroken, weg. En dan kun je - zoals meestal gebeurt - denken aan de schade die natuur en milieu oplopen en aan de machten en krachten die dit veroorzaken. Maar in wezen gaat het bij 'gebroken wereld' over hoofd en hart van de hedendaagse mens, waarin iets stuk is, waaruit iets is weggebroken. We beginnen ons hiervan bewust te worden en wat afgebroken en verloren is te missen. We missen het in onszelf, thuis, in 't straatleven en in de samenleving die we samen vorm geven. Mark Eyskens oud-hoogleraar economie en in het verleden eerste minister van België, noemt - en niet als enige - onze wereld van nu *Platland*.

Het besef of de intuïtie van wat tijd en wereld overstijgt - het 'transcendente' - is geleidelijk weggesijpeld en in de maatschappij overwoekerd door wat te vatten, te maken, te halen is; vooral door de sfeer van leven die dit teweeg brengt en die de mensziel binnendringt en denken en doen, gemoed en gebaar van mensen aantast. Aan het begin van deze nog jonge eeuw schreef deze ruim denkende politicus een boek met als titel *Leven in tijden van godsverduistering*. Wat verduisteren, de ramen blinderen, doet weten mensen die daartoe tijdens de Tweede Wereldoorlog verplicht werden, nog goed. Vanuit de huizen viel er geen licht meer op straat en in huis was de sfeer besloten, beklemmend. Waar de ramen niet open staan om licht te geven en licht te ontvangen, wordt het binnen muf, verziekt de sfeer, raken mensen verveeld, geïrriteerd - vaak het begin van veel ellende.

Als in de jaren zeventig van de vorige eeuw had de denker Theodoor Roszak geschreven over *de moderne mens in godsverduistering* en erop gewezen waar deze moderne mens te rade zal moeten gaan om het duister te verdrijven. *'In de huidige godsverduistering kunnen we nergens anders te rade gaan dan bij onszelf, - in onszelf. Geleidelijk zijn we geworden tot het verscheurde en innerlijk gekwelde wezen dat moderne mens heet. En alles wat we daarbij hebben verloren - ons visionair vermogen en kluzenaarsinzet - zullen we opnieuw moeten ontdekken in het diepst van onze eigen identiteit. Dáár, in 't diepst van onszelf en nergens anders. We graven een tunnel naar onszelf door de bodem van de geest, door het nimmer in kaart gebrachte Zelf, dat onze andere, naar binnen gerichte wereld is.'*

Het is er nu mee als met mensen die op zeker dag te horen krijgen dat het niet goed met hen is. 'Je hele wereld stort in' zeggen ze dan; en vanaf dat moment 'ben je geheel op jezelf aangewezen'. Wat je ooit is voorgehouden en bijgebracht, speelt dan alleen nog maar mee, wanneer het beklifde en echt iets van jezelf is geworden.

'Ons visionair vermogen en kluzenaarsinzet zullen we opnieuw moeten ontdekken in het diepst van onszelf en nergens anders . . .'

Op de zoektocht naar zichzelf - en geen speurtocht zo moeilijk als die naar zichzelf - hebben mensen tochtgenoten nodig, zoeken ze gezelschap, gaan ze te rade bij wat het verleden biedt, luisteren naar ervaringen van hun voorouders, naar wat dichters en denkers opdiepen en naar de visioenen van zieners en profeten toen en nu, - maar wat ook wordt aangeboden en voorgehouden: de antenne ervoor zetten mensen zelf uit en zich dit eigen maken kan enkel als 't 'van harte' gaat.

Of die antenne van mensen signaalgevoelig blijft en of hun hart openstaat voor het visioen, hangt niet alleen van henzelf af, maar ook van wat in het Duits hun 'Umwelt' heet, - de dagelijkse omgeving en sfeer waarin mensen verkeren.

Het is er mee als met de omslag die het godsdienstonderwijs veertig jaar geleden maakte: in plaats van uitgaan van openbaring of kerkleer, uitgaan van de leefwereld van het kind.

Toen bleek echter alras 't wezenlijke belang van wat kinderen te beleven en te ervaren krijgen, - wat geldt en telt in gezin en samenleving, - welke waarden er sprekend worden voorgeleefd.

Onlangs schreef minister Donner, dat religie geen privé- aangelegenheid van ieder persoonlijk is, maar altijd in de politiek heeft meegespeeld en dit in de toekomst ook zal blijven doen.

Een katholiek priester - met fans en vijanden en bekend van radio en tv - zei kort geleden:

'Godsdienst hoorde lange tijd in de privé-sector.

Maar ons land ontwaakt. Godsdienst doet er weer toe.

Het hoort thuis in het openbare domein.'

Dit kan en mag blijkbaar weer gezegd worden.

Ik raak er steeds meer van overtuigd, dat geloof in wat ons overstijgt, de einders zijn waar wij naar toe leven, omdat juist zij tot het specifieke bereik van het menselijke horen. Maar dan hebben wij dringend behoefte aan een meer humane cultuur die ons deze waarden aanreikt om ons deze vervolgens eigen te maken . . .

(Prof. Catharina Halkes)

Telt het visioen niet in het openbare leven, dan zal het in huis en hart van mensen verpieteren.

Kort orgel

BELIJDENIS

*Die ons schiep
Sytze de Vries/Willem Vogel*

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte, orgelspel

BROOD EN BEKER.

*Wijk niet uit ons leven;
zij gezien in alles en allen.*

*Laat ons niet kortzichtig
hooghartig aan U voorbijgaan.*

*Wees in ons
als het desem in het brood
de gloed in de wijn;
het hart van ons leven.*

Lied.

*Dale over allen
G. Kock/A.Hnattyschyn*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek en ongerust zijn;
en ooit treft het iedereen.*

*Bid voor die tijd, zorg en aandacht geven;
en ooit wordt iedereen ervoor gevraagd.*

*Bid voor de slachtoffers van oorlog en
geweld; waar ter wereld ook.*

*Bid voor die ons van nabij zijn voorgegaan;
en we missen allemaal wel iemand.*

In dankbare nagedachtenis noemen wij:

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Gij die leven zijt;
schepper liefde vader heet -*

*als aangeboren de mens in het hart,
vanaf den beginne beleden
door uw stille getuigen van nature; -*

*gezien in zon en maan;
in de aarde die ons voedt,
draagt en bergt in haar schoot; -
bevestigd en betwijfeld, gezocht
en gemeden en de eeuwen door
geroepen bij de wieg en het graf.*

*Gij naar wie wordt uitgezien
als naar onze hoop vervuld,
een hemel die ons wacht; -*

*die telkens weer hoogste goed
en vaste grond, ziel en zaligheid
van mens en leven blijkt te zijn; -
in woord en beeld niet te vangen,
maar enkel te beleven in
liefde gevraagd en liefde gegeven -*

*Gij bent gezien in een mens,
Jezus van Nazaret: U als een zoon
geworden, ons een naaste gebleven.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij is in de wereld
licht voor blinden, lied voor doven
woord voor stommen geworden.*

*Hij ging met die belast beladen
gebukt geknakt door het leven gaan;
reikte ziek en gemeden de hand.*

*Onecht, onoprecht verdroeg hij niet,
schone schijn ontmantelde hij
en zag in kinderogen de hemel dagen.*

*Hij huiverde voor de beker van het lijden
totdat hij in vol vertrouwen zeggen kon:
Vader - ik leg me bij U, in U neer.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Hij heeft de avond voor zijn sterven
brood genomen, het gezegend
en gebroken met de woorden:*

*Dit ben Ik en Ik zeg u
dat ge met mij aan tafel
zult eten en drinken in Vaders huis.*

*Hij heeft de beker met
alles wat hem lief en heilig is
overgedragen aan die bij Hem waren
met de woorden: neem de beker
van Mij over en drink hem samen;
maak een nieuw begin en
doe wat ik heb gedaan.*

**A.: Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*De hoop op leven
in het hart van mensen verankerd,
de komst van een wereld van vrede,
het visioen van de voltooiing
door Hem gezien, geopend -*

*zijn vaste vertrouwen dat alles
zich tenslotte ten goede keert, -
zijn geloof in leven
doorheen de dood, hoe dan ook -*

*het kan ons niet meer ontnomen,
niet onder stof bedolven,
niet in een graf begraven worden.*

Bid zoals hij; bid in zijn naam.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Voor hen
die het gegeven is
door hemelboog en
aardkorst heen te zien, -
die in de tijd
het oneindige bespeuren,
in wat voorbijgaat
de Eeuwige ontwaren.
Bid, dat ze gehoor krijgen.*

Lied.

*Gij hebt woorden
Henk Jongerius/Byzantijns*

*Voor hen
die niet omzien,
niet werkloos toezien -
die van hun werk
dienstbetoon maken,
van hun baan
zorgzame bijdrage aan
mens en samenleving.
Bid, dat ze er blijven.*

Lied.

Gij hebt woorden

*Voor hen
die oud of ziek veel afzien,
alles moeten laten gebeuren, -
die door gebrek of handicap
naar anderen moeten uitzien,
bang en angstig als tegen
een berg tegen alles opzien.
Bid, dat ze vertrouwen behouden.*

Lied.

Gij hebt woorden

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
VOORAL HEN DIE ONS
HARD NODIG HEBBEN.

EN MOGEN WIJ GEZEGEND ZIJN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL